

บทคัดย่อ

หัวข้อการศึกษา : กระบวนการตามพระราชบัญญัติ : กรณีตัวอย่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

โดย : นายชาย นครชัย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ในการตรากฎหมาย หมายถึง อำนาจในการออกพระราชบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกพระราชบัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายต่าง ๆ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย ทั้งนี้เพราะ การปกครองประเทศในระบบประชาธิปไตย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกฎหมายเป็นกรอบในการ ดำเนินการ กฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้เป็นหลักหรือแม่บทที่สำคัญจะต้องตราขึ้นตามเจตนารมณ์ของ ประชาชน ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาที่จะแสดงออกและให้ความยิน ยอมในการนำกฎหมายนั้น ๆ ออกใช้บังคับ

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็น หน่วยงานที่ต้องเข้าไปมีบทบาทในการเป็นผู้ประสานงาน และเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการของรัฐสภา เพื่อให้กระบวนการตราพระราช บัญญัติเป็นไปด้วยความราบรื่น ถูกต้อง ชัดเจน และรวดเร็ว ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้หยิบ ยกประเด็นพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาเป็นกรณีตัวอย่างเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการ และขั้นตอนความเป็นมาของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามลำดับอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมา จากการเป็นผู้ประสานงานด้านรัฐสภา และได้เห็นกระบวนการของการเตรียมการเสนอร่างพระราช บัญญัติที่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐสภา จนประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2546

สำหรับสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสิทธิ เสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากรัฐ โดยไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึง ประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังให้ความคุ้มครองเด็กจากการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ในทางที่เป็นภัยต่ออนาคตเด็ก ได้แก่การห้ามโฆษณาสินค้าประเภทแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ ตั้ง แต่เวลาประมาณ 05.00 – 22.00 น. เป็นต้น ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงยุติธรรม จะต้องเข้ามา มีบทบาทร่วมกันในการทำหน้าที่ควบคุม ดูแล ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบังคับใช้ กฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็กและเยาวชนของชาติเป็นสำคัญ